

Posolstvo Svätého Otca Františka na 98. svetový deň misií 2024

20. október 2024

Chodte a pozvite všetkých na hostinu (porov. Mt 22, 9)

Drahí bratia a sestry!

Na tohoročný Svetový deň misií som vybral tému z evanjeliového podobenstva o svadobnej hostine (porov. Mt 22, 1 – 14). Potom, ako hostia odmietli pozvanie, hlavný hrdina príbehu, kráľ, hovorí svojim sluhom: „*Chodte preto na rózcestia a všetkých, čo nájdete, zavolajte na svadbu*“ (v. 9). Keď sa zamyslíme nad touto – v kontexte uvedeného podobenstva a Ježišovho života – kľúčovou vetou, môžeme bližšie osvetliť niektoré dôležité aspekty evanjelizácie. Pre nás všetkých, ktorí sme Kristovými misionárskymi učeníkmi, sa totiž ukazujú ako mimoriadne aktuálne v tejto záverečnej fáze synodálnej cesty, ktorá má v súlade s mottom „*spoločenstvo, spoluúčasť, misia*“ znovu nasmerovať Cirkev na jej hlavnú úlohu, ktorou je ohlasovanie evanjelia v súčasnom svete.

1. „Chodte a pozvite!“ Misia ako neúnavné chodenie a pozývanie na Pánovu hostinu

V kráľovom príkaze služobníkom sa nachádzajú dve slovesá, ktoré vyjadrujú jadro misie: „*chodte*“ a „*zavolajte*“ vo význame „*pozvite*“. Pokiaľ ide o prvé z nich, treba pripomenúť, že sluhovia boli už prv poslaní, aby hosťom odovzdali kráľov odkaz (porov. v. 3 – 4). To nám hovorí, že misia spočíva v neúnavnom vychádzaní ku všetkým ľuďom a ich pozývaní na stretnutie s Bohom a do spoločenstva s ním. Neúnavnom! Boh, veľký v láske a bohatý na milosrdenstvo, neustále vychádza ku každému človeku, aby ho pozval k blaženosti vo svojom kráľovstve, napriek ľudskej ľahostajnosti či odmietnutiu. Aj Ježiš Kristus, Dobrý pastier a Otcov vyslanec, vyšiel hľadať stratené ovce z izraelského ľudu a túžil vychádzať aj naďalej a dosiahnuť i tie najvzdialenejšie (porov. Jn 10, 16). Preto pred i po svojom zmŕtvychvstaní povedal svojim učeníkom – „*chodte!*“ – a zapojil ich tak do svojho vlastného poslania (porov. Lk 10, 3; Mk 16, 15). Cirkev, verná poslaniu prijatému od Pána, bude teda ďalej prekračovať všetky hranice, aby sa zakaždým znova vydávala na cestu, neúnavne a nestratiac odvahu zoči-voči ťažkostiam a prekážkam.

Pri tejto príležitosti chcem poďakovať všetkým misionárom, ktorí odpovedali na Kristovo volanie a opustili všetko, aby sa vydali ďaleko od svojho domova a priniesli dobrú zvesť na miesta, kde ju ľudia ešte neprijali alebo prijali len nedávno. Drahí priatelia, vaša veľkorysá obetavosť je hmatateľným vyjadrením vášho záväzku k misii ad gentes, ktorú Ježiš zveril svojim učeníkom: „*Chodte a učte všetky národy*“ (Mt 28, 19). Preto sa naďalej modlíme a ďakujeme Bohu za nové a mnohé misionárske povolania pre dielo evanjelizácie až po samý kraj zeme.

Nezabúdajme však, že každý kresťan je povolaný podieľať sa na tejto univerzálnej misii a svedčiť o evanjeliu v každom prostredí, aby mohla celá Cirkev neustále vychádzať so svojim Pánom a Učiteľom na „*križovatky ciest*“ dnešného sveta. Áno, „*dnešná dráma Cirkvi spočíva v tom, že Ježiš neustále klope na dvere, ale zvnútra, aby sme ho pustili von! Mnohokrát skončíme ako Cirkev [...], ktorá nepúšťa Pána von, ale drží ho ako ,svoje vlastníctvo‘, zatiaľ čo Pán prišiel, aby plnil svoju misiu*“

a chce, aby sme aj my boli misionármi“¹ Kiež by sme my všetci pokrstení boli pripravení znovu vychádzať, každý podľa svojho životného stavu, a rozbehli tak nové misijné hnutie, ako to bolo v začiatkoch kresťanstva!

Ak sa vrátíme ku kráľovmu príkazu sluhom v podobenstve, ich odchod je spojený s tým, že majú volať alebo presnejšie pozývať: „*Pod'ite na svadbu!*“ (Mt 22, 4). To naznačuje ďalší, nemenej dôležitý aspekt poslania, ktoré nám Boh zveril. Možno si predstaviť, že títo služobníci odovzdali panovníkovo pozvanie ako poslovia s naliehavosťou, ale aj s veľkou úctou a láskavosťou. Podobne aj poslanie prinášať evanjelium každému stvoreniu musí mať nutne rovnaký štýl ako má ten, ktorý sa ohlasuje. Keď misionárski učeníci ohlasujú svetu „*nádheru spásonosnej Božej lásky, ktorá sa prejavila v ukrižovanom a vzkriesenom Ježišovi Kristovi*“², robia tak s radosťou, veľkodušnosťou a láskavosťou, ktoré sú ovocím Ducha Svätého v nich (porov. Gal 5, 22); bez nátlaku, donucovania, prozelytizmu; vždy s blízkosťou, súcitom a nežnosťou, odrážajúc tak Boží spôsob bytia a konania.

2. Na hostine. Eschatologická a eucharistická perspektíva poslania Krista a Cirkvi

V spomínanom podobenstve kráľ žiada sluhov, aby odovzdali pozvanie na svadobnú hostinu jeho syna. V tejto hostine sa odzrkadľuje eschatologická hostina, ide o obraz definitívnej spásy v Božom kráľovstve, ktoré sa uskutočňuje už od príchodu Ježiša, Mesiáša a Božieho Syna, ktorý nám daroval život v hojnosti (porov. Jn 10, 10). Táto hojnosť, keď Boh „*zničí smrť navždy*“ (Iz 25, 6 – 8), je symbolizovaná bohato prestretým stolom „*s najjemnejším vínom*“.

Kristova misia nás vovádza do plnosti času, ako to povedal na začiatku svojho ohlasovania: „*Naplnil sa čas a priblížilo sa Božie kráľovstvo*“ (Mk 1, 15). Kristovi učeníci sú teda povolaní pokračovať práve v tomto poslaní svojho Učiteľa a Pána. Pripomeňme si v tejto súvislosti učenie Druhého vatikánskeho koncilu o eschatologickom charaktere misijného záväzku Cirkvi: „*Misijná činnosť sa teda odohráva medzi prvým a druhým Pánovým príchodom [...]. Lebo prv než príde Pán, evanjelium sa musí ohlasovať všetkým národom*“ (dekrét Ad gentes, 9).

Vieme, že misionárska horlivosť prvých kresťanov mala silný eschatologický rozmer. Cítili naliehavosť ohlasovania evanjelia. Aj dnes je dôležité mať na pamäti túto perspektívu, pretože nám pomáha evanjelizovať s radosťou tých, čo vedia, že „*Pán je blízko*“, a s nádejou tých, čo smerujú k cieľu, kde budeme všetci spolu s Kristom na jeho svadobnej hostine v Božom kráľovstve. Pokým teda svet ponúka rôzne „*hostiny*“ konzumizmu, sebeckého komfortu, hromadenia bohatstva či individualizmu, evanjelium pozýva všetkých na božskú hostinu, kde vládne radosť, zdieľanie, spravodlivosť a bratstvo v spoločenstve s Bohom a s druhými.

Túto plnosť života, ktorá je Kristovým darom, už teraz vopred zakúšame v eucharistickej hostine, ktorú Cirkev slávi na Pánov príkaz na jeho pamiatku. A tak pozvanie na eschatologickú hostinu, ktoré prinášame v rámci evanjelizačnej misie každému, je neoddeliteľne spojené s pozvaním k eucharistickému stolu, pri ktorom nás Pán sýti svojím slovom a svojím telom a krvou. Ako učil Benedikt XVI., „*v každom eucharistickom slávení sa sviatostne uskutočňuje eschatologické*

¹ Príhovor účastníkom konferencie organizovanej Dikastériom pre laikov, rodinu a život, 18. februára 2023.

² Apoštolská exhortácia *Evangelii gaudium*, 36

zhromažďovanie sa Božieho ľudu. Eucharistická hostina je pre nás reálnou anticipáciou záverečnej hostiny, ktorú predpovedali proroci (porov. Iz 25, 6 – 9) a ktorá je v Novom zákone opísaná ako „Baránkova svadba“ (Zjv 19, 7. 9), ktorá sa bude sláviť v radosti spoločenstva svätých“³.

Preto sme všetci povolaní intenzívnejšie prežívať každú svätú omšu vo všetkých jej rozmeroch, najmä v eschatologickom a misijnom. V tejto súvislosti opäť pripomínam, že „nemôžeme pristúpiť k eucharistickému stolu bez toho, aby sme sa nechali pohltiť misijným dynamizmom, ktorý berie podnet zo samotného Božieho Srdca a túži dosiahnuť všetkých ľudí“⁴. Eucharistická obnova, ktorú mnohé miestne cirkvi v období po covide chvályhodne podporujú, bude mať zásadný význam aj pre prebudenie misionárskeho ducha v každom veriacom. S oveľa väčšou vierou a horlivosťou srdca by sme mali pri každej omši zvolať: „Smrť tvoju, Pane, zvestujeme a tvoje zmŕtvychvstanie vyznávame, kým neprídeš v sláve!“

Z tohto pohľadu by som chcel v roku venovanom modlitbe – v rámci prípravy na jubileum 2025 – pozvať všetkých, aby predovšetkým zintenzívnili svoju účasť na svätej omši a na modlitbe za evanjelizačné poslanie Cirkvi. Cirkev, poslušná Spasiteľovmu slovu, nikdy neprestáva vzývať Boha pri každom eucharistickom a liturgickom slávení modlitbou Otče náš a prosbou „príd' kráľovstvo tvoje“. A tak každodenná modlitba a najmä slávenie Eucharistie z nás robia pútnikov – misionárov nádeje na ceste k večnému životu v Bohu, na svadobnú hostinu, ktorú Boh pripravil pre všetky svoje deti.

3. „Všetci.“ Univerzálne poslanie Kristových učeníkov a synodálna Cirkev, celá misijná

Tretia a posledná úvaha sa týka adresátov kráľovho pozvania, teda „všetkých“. Ako som zdôraznil, práve „to je jadrom misie: títo ‚všetci‘. Bez toho, aby sme niekoho vylúčili. Všetci. Každá naša misia teda vyviera z Kristovho Srdca, aby mohol k sebe pritiahnúť všetkých“⁵. Aj dnes je vo svete zmietanom rozdeleniami a konfliktmi Kristovo evanjelium tým nežným a zároveň silným hlasom, ktorý vyzýva ľudí, aby sa stretli a navzájom uznali, že sú bratmi a sestrami, a aby sa tešili z harmónie tvorenej ich rozdielnosťou. Boh chce, aby „boli všetci ľudia spasení a poznali pravdu“ (1 Tim 2, 4). Preto pri svojej misijnej činnosti nikdy nezabúdajme, že sme poslaní ohlasovať evanjelium všetkým, „nie však ako tí, ktorí nútia dodržiavať nové povinnosti, ale ako tí, ktorí spoločne prežívajú radosť, poukazujú na nový, krásny horizont a ponúkajú výbornú hostinu“⁶.

Kristovi misionárski učeníci majú vždy v srdci záujem o všetkých ľudí, bez ohľadu na ich sociálny či dokonca morálny stav. Podobenstvo o hostine nám hovorí, že na kráľovo odporúčanie služobníci zhromaždili „všetkých, ktorých našli, zlých aj dobrých“ (Mt 22, 10). Navyše práve „chudobní, mrzáci, slepi a chromí“ (porov. Lk 14, 21), teda tí poslední na okraji spoločnosti, sú kráľovými osobitnými hosťami. Svadobná hostina Syna, ktorú Boh pripravil, tak zostáva navždy otvorená pre všetkých, pretože jeho láska ku každému z nás je veľká a bezpodmienečná. „Ved' Boh tak miloval svet, že dal svojho jediného Syna, aby nezhynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život“ (Jn 3, 16). Každý človek, každý muž a každá žena, je adresátom Božieho pozvania k účasti na jeho

³ Posynodálna apoštolská exhortácia Sacramentum caritatis, 31

⁴ Tamže, 84

⁵ Príhovor k účastníkom generálneho zhromaždenia pápežských misijných diel, 3. júna 2023

⁶ Apoštolská exhortácia Evangelium gaudium, 14

premieňajúcej a zachraňujúcej milosti. Stačí povedať tomuto bezplatnému Božiemu daru „áno“, prijať ho a dať sa ním premeniť, obliecť sa do neho ako do „*svadobného rúcha*“ (porov. Mt 22, 12).

Misia pre všetkých si vyžaduje angažovanosť všetkých. Preto je potrebné pokračovať na ceste k synodálnej Cirkvi, ktorá je v službe evanjeliu celá misijná. Synodalita je sama osebe misijná a naopak, misia je vždy synodálna. Preto je dnes v univerzálnej Cirkvi, rovnako ako v partikulárnych cirkvách úzka misijná spolupráca ešte naliehavejšia a potrebnejšia. V nadväznosti na Druhý vatikánsky koncil a na svojich predchodcov odporúčam všetkým diecézám sveta službu Pápežských misijných diel, ktoré predstavujú hlavný prostriedok, ako „*vzbudiť v katolíkoch už od detstva naozaj univerzálneho a misionárskeho ducha, a organizovať účinné zbierky na pomoc všetkým misiám, podľa potrieb každej z nich*“⁷. Z tohto dôvodu sú zbierky na Svetový deň misií vo všetkých miestnych cirkvách v plnej výške určené pre Univerzálny fond solidarity, ktorý potom v mene pápeža rozdeľuje Pápežské dielo šírenia viery pre potreby všetkých misií Cirkvi. Modlíme sa k Pánovi, aby nás viedol a pomáhal nám stať sa synodálnejšou a misionárskejšou Cirkvou⁸.

Nakoniec obráťme svoj pohľad na Máriu, ktorá vyprosila od Ježiša prvý zázrak práve na svadobnej hostine v Káne Galilejskej (porov. Jn 2, 1 – 12). Pán ponúkol neveste, ženíchovi a všetkým hosťom hojnosť mladého vína, ktoré bolo v anticipácii znakom svadobnej hostiny, ktorú Boh pripraví na konci čias pre všetkých. Aj dnes ju prosíme o materinský príhovor za evanjelizačné poslanie Kristových učeníkov. Poďme teda s radosťou a starostlivosťou našej Matky, so silou nežnosti a lásky⁹ a zanesme pozvanie Kráľa a Spasiteľa všetkým. Svätá Panna Mária, Hviezda evanjelizácie, oroduj za nás!

V Ríme pri sv. Jánovi v Lateráne 25. januára 2024, na sviatok Obrátenia sv. Pavla

Pápež František

---

⁷ Dekrét Ad gentes, 38

⁸ Porov. Homília pri záverečnej svätej omši riadneho všeobecného zhromaždenia Synody biskupov, 29. októbra 2023

⁹ Porov. Evangelii gaudium, 288